

Jaya Film's Present

9

Bhoja

KALIDAS

జయభారతి

ఫిలిమ్స్

వారి

భోజ కలిదాస

చే. శ. వా. ర. ని

అద్దంకి శ్రీరామమూర్తి ... కాటడు & కాళిదాస
 నెల్లూరు నాగరాజారావు... మంత్రి
 పారుపల్లి సుబ్బారావు ... భోజ
 యమ్. సి. రాఘవన్ ... విజయవర్మ
 కొత్తూరి సత్యనారాయణ ... కళానిధి
 కుంపట్ల సుబ్బారావు ... సుశర్మ
 శ్రీమతి కన్నాంబ ... విద్యావతి
 మిస్. కృష్ణవేణి ... చతురిక

సాంకేతిక శాస్త్రజ్ఞులు

డైరెక్టర్ ... హెచ్. వి. బాబు
 కవి ... వారణాసి సీతారామశాస్త్రిలు
 ఫోటోగ్రాఫీ ... డి. యస్. కొట్నీస్
 సౌండు ... యశో. చుల్. రంగయ్య
 ఎడిటింగ్ ... డి. ఆర్. బరోడ్కర్
 ఆర్టు ... హెచ్. శాంతారాం
 లెబోరేటరీ ... వి. రామస్వామి
 మ్యూజిక్ ... మోతీబాబు
 ప్రొడక్షన్ ... ఆర్. వి. చిన్నారావు
 సహాయదర్శకుడు... టి. హనుమంతరావు
 డ్యాన్సు ... జయశంకర్

BHOJA KALIDAS

SYNOPSIS :—

—:0:—

KING Vijaya Varma of Vangadesa had an only daughter beautiful and learned and it was her wish that she should marry a great man who excelled her in culture and learning. Many a match was arranged but every one was unacceptable to the Princess. Kalanidhi, the only son of the minister, was a playmate and class-mate of Vidya-vathi who yearned for her hand in marriage. One day, while Vidyadhari was at play with her mates in the palace garden Kalanidhi met her and revealed his heart to her which the princess refused, stating that she loved him only as a brother.

This rejection was a shock to Kalanidhi and the disappointment developed into a spirit of revenge. He had an opportunity to wreak his vengeance, when, Kalanidhi was deputed by the King and the Minister to find a suitable match to the princeess. He searched far & wide and atlast came across a young shepherd idiot, whom he wanted to get married to the Princess. He brought him to his palace, trained him with great difficulty, to utter some parrot words in the king's Durbar and finally presented him to the King and princess, declaring at the same time that he was the greatest learned man of the age. But yet after all, the suiter was a shepherd boor! His idiotic actions at once confused the Court, but were most cleverly covered by

learned Kalanidhi, who stated that every one of his actions, and every word of his talk, had a high meaning which cannot be understood by ordinary and skilfully explained away the idiotic utterances. The court was convinced and the couple meet in the bed chamber. Vidyavathi became stunned, when she found at last that her husband was an uncultured man and that it was the pre-planned mischief of Kalanidhi. But the realisation was too late. She sobed and there was a bitter agony. She rushed with her husband to the Kali temple and drew her sword to end herself, if the Goddess does not grant her husband knowledge and learning. Bhadra Kali, the omniscient giver of all good, granted her prayers and Kata, the brute has become Kalidoss, the immortal poet. They ought to have been happy husband and wife, but the fate dictated it otherwise. Kalidoss, instead of embracing his wife with joy, has bowed before her as his Guru, and left to Dharanagar.

Next day he entered Bhoja's court with a fish in his hand. The courtiers began to laugh at him, but when examined the fish transformed into Ramyanam to the surprise of one and all and eventually he was made the chief poet of the court.

Prompted by divine inspiration the broken-hearted Vidyavathi starts in search of Kalidoss.

In Bhoja Durbar the king wishes that Kalidoss should give him 'Charamasloka' which he refuses, resulting in great poet's exit from the court. Bhoja repents and meets Kalidoss in disguise at Eakasilanagar and brings him back to his court.

Vishnu Sarma, the chief rival of Kalidoss, informs Bhoja of the illicit enjoyment of Kalidoss with Vilasavathi, a dancer, which made the King treat him with scant courtesy. Kalidoss again leaves the court but requested by Vilasavathi, stays for a few days at her house.

In the meanwhile, Kalanidhi came to Bhoja's Durbar in disguise of a poet, named Kavirakshasa with the object of finding out Kalidoss. He offers a 'Samasya' to the court for completion which though could not be done by court pandits, was completed by Vidyavathi who sojourned at the palace, to the surprise of Kavirakshasa.

Bhoja again gives a 'Samasya' and offers half of his Kingdom to the person, who completes the same. Vilasavathi, the dancer, gets it completed by Kalidoss and instigated by her mother, murders Kalidoss for securing half the Kingdom for herself. Bhoja finds the foul play and tries to commit suicide when Kali appears on the scene and makes Kalidoss alive with half the life of King Bhoja.

ALL IS WELL THAT ENDS WELL.

జయా ఫిలిమ్బువారి

భోజకాళిదాస

కథా సంగ్రహము.

శ్లోకములు చంపా, నగరీషులంకా, నదీషుగంగా,
నృపరేషు రామః, రామాసు రంభా, పురుషేషు విష్ణుః,
కావ్యేషు మాఘః, కవి కాళిదాసః.

పూర్వం వంగదేశాన్ని పాలిస్తున్నాడు, విజయవర్మ అనేరాజు. ఆ రాజుకు కూతురు చక్కదనాల చుక్క. చదువుల సరస్వతి. పెండ్లి యీడుకి వచ్చింది. కులరూప శీలాల్లో కొడువలేకుండా అన్ని విధ్యలలో నన్ను గెలిచేవాణ్ణి పెండ్లాడుతా" అన్నది.

ఎంలాభం! ఎన్ని స్వయంవర్గాలు తోర్పుటచినా ఆ విద్యావతి విజ్ఞాన ధాటికి వెన్నిచ్చి పోయేవారే అరిడతాను.

ఆ రాజు మంత్రికి ఒక్కడే కొడుకు. మంచి విద్యావంతుడు కళానిధి అని. రాజు; కూతురు మంత్రి కొడుకు దాదాపుగా సమాన వయస్సులోనివారు.

వేడుకగా విహరిస్తోంది చెలికత్తెలతో సహా, విద్యావతి ఉద్యానవనంలో - ఈ తరుణంలోనే తారసిల్లా దచ్చటికి కలవర పాటు

తో కలానిధి తన ప్రణయాన్ని రాజపుత్రికె రిగించాడు. అందు క మే నిష్వరపోతుంది. నిరాకరిస్తుందని కోరి కను.

అశాభంగం, అపైని పరాభవం ; అలమటించి పోతాడు కలానిధి ఆ పాదమ స్తకమాను. పుత్రుడికి జరిగిన పరాభవం తెలుసుకుంటాడు తండ్రి. తండ్రి కొడుకుల మంత్రాంగం - ప్రతీకారదీక్ష, దాని భలితం. అవకాశం రానిమ్మంటాడు, మంత్ర.

వినుగుజెందిన విజయవర్మ విద్యావతితో స్వయంవర ప్రయత్నాలు చాలించానని చెబుతాడు. విచారపడుతుంది. కలానిధిని వరింపరాదా అంటే, అసంభవమని మంత్ర సమక్షంలో నిరాకరిస్తుంది. వరాన్వేషణ చేయిస్తే అనుకూలవరుడు దొరుకుతాడని మంత్ర సలహాయిస్తాడు. ఆ భారం తానే వహిస్తాడు.

ప్రతీకారానికి అవకాశం చిక్కింది. రూపంవుండి కులగుణాలులేని కొక్కిరాయిని రాకుమారి కంటగట్టడానికికృత నిశ్చయమౌతాడు, కలానిధి.

అడవిలో గొట్టెలు గాస్తూ - తోడి గొట్టెలుంటారు - యాదవకాత్మక చెట్టెక్కి కొమ్మకొసను గుర్తుండి గొడ్డలితో మొదలు పలుకుతుంటాడు.

కలానిధి కాటన్నతో మాట్లాడి రాజకూతుర్ని పెండ్లిచేసేటట్టు ఖరారుపరిచి కూడాప ట్టుకపోయి యింట్లోవుంచి యేవో న్యాయముక్కులుచెప్పి ముస్తీబుచేసి రాజ సభకు హాజరుపెడతాడు మహాపండిత గోపాలుడనిచెబుతూ. వానివాలకంతంతా యింతసభకు వాకట్టవుతుంది. ప్రభువు నమస్కరిస్తాడు. మహాపండిత గోపాలుడు అశీర్వాదిస్తాడు అసంబద్ధంగా. దాని కేమో మహారథులుచెప్పి అతనిమీద మహాత్తునారోపిస్తాడు కలానిధి. హర్ష పత వశులైనా రందలు.

కాటన్నకు కల్యాణమహాస్నానం జరిగింది. పరిచారికలు పెండ్లికొడుకును గర్భాధానపుగదిలో ప్రవేశపెట్టారు.

ఇంతలో విచ్చేసింది విద్యావతి విభునిదగ్గరికి. పతినిచూసింది. అట్టేఅట్టే అంతా తెలుసుకొంది. ఆ పురుషునిది. యింతచే శావా - కలానిధి అనుకొంది.

కాటని కాళీ దేవాలయానికి వెంటబెట్టుకొని పోయింది విద్యావతి. భద్రకాళికి ఆత్మోపహారం బెట్టునెంచుతుంది విద్యావతి. భక్తులను పొలింపే భద్రకాళి ప్రత్యక్షమై విద్యావతి విభునికి అన్నివిద్యలు అనుగ్రహిస్తుంది. కాళీమాత నేటినుండి కాళీ దాసుడవు కమ్మని పల్కి యంతర్ధానమాతుంది.

క్షమాభీక్షమార్గం దేవతాప్రభావమైన కాళీదాసుని కాళ్ళపై బడతాడు కలానిధివచ్చి. విద్యావతీకారణ్యంచే కాళీదాసుడనైతిననే విశ్వా

సంతో గతాన్నికొక భార్యను గురుభావనతో ప్రణమిల్లి యెక్కడికోపోతాడా మహాకవి.

బలవత్తమైన ప్రార్థనానికి భర్త వియోగానికిని పనవిపనవి యేడ్చి పతినన్నేషించుకొనుటకై యా విదుషీమణి వెళ్లుతుంది. తండ్రియూ వార్తనిని తబ్బిబెపోతాడు. పరిచారికా పరిచారకులు పరుగులు పెడతారు. విద్వద్దంపతుల వెదకితెస్తానని కలానిధి బయలుదేరతాడు.

తన భార్యను పదిలి తరుపరి కాళీదాసు కవి ధారాసగరంలో చేతిలో నొకచేపనిడుకొని భోజాస్థానం ప్రవేశిస్తాడు. ఆరని మార్గము అందరు నవ్వుతారు. కాని కవి ప్రభావంచే చేతిలోని చేప రామాయణ కావ్యంగా

మారుతుంది. అందరు ఆశ్చర్యపోతారు. భోజుడు కాళిదాసు కవిని తన ఆస్థాన పండితుడుగా చేస్తాడు. సాహితీకవులు అతని పాండిత్యగరిమకు ఈర్ష్యపాపిస్తారు. ఒక నాడు భోజుడు కాళిదాసుని చరమస్థోకం చెప్పమంటాడు. కాళిదాసు కవి నిరాకరిస్తాడు. తత్పరితంగా ఆస్థానం వీడ్చి వెళ్ళిపోతారు. భోజరాజు మిక్కిలి చింతించి మారువేషములో ధారానగరంబో కాళిదాసును కలసి, మరల ఆస్థానము ప్రవేశము చేయిస్తాడు.

విష్ణుశర్మయనే పండితుడు కాళిదాసును భోజాస్థానమునుండి వెదల గొట్టించుటకు తీవ్రప్రయత్నము గావిస్తాడు. అతనికి విలాసవతియనే వేశ్యకు సంబంధము కలదని భోజరాజుతో విన్నవిస్తాడు. భోజుడు కినుకవహిస్తాడు. కాళిదాసు మరల ఆస్థానమునుండి నిష్క్రమిస్తాడు. విలాసవతి కట్టువల మీద ఆమె గృహములో కొన్ని గోజులుండ నంగీకరిస్తాడు.

కళానిధి యింతలో కవి రాక్షసుడనే పేరుతో భోజాస్థానము ప్రవేశిస్తాడు. ఒక సమస్య నిస్తాడు. ఆసమస్యను ఆచార్యపూర్వమే రాజాంతః పురముచేరిన విద్యావతి పూరిస్తుంది.

భోజరాజు కాళిదాసు కవిని కనుగొనే ఉద్దేశ్యముతో మరల నొక ప్రతి సమస్యనిచ్చి, దానిని పూరించినవారికి అర్జునాభ్యుదయ నీయ ప్రకటన జేస్తాడు. విలాసవతి కాళిదాసుకవిచే సమస్యను పూరింపజేస్తుంది. రాజ్య కాంక్షతో కాళిదాసును విగ్రహజీవుని చేస్తుంది భోజరాజు ఈ కృత్రిమమును కనుగొంటాడు. కాళిప్రసన్నుడై కాళిదాసుకవిని భోజరాజు సగము ఆయుర్దాయముతో మరల బ్రతికేస్తుంది.

భోజ కా లి దా న

పాటలు - పద్యాలు

విద్యావతి - చెలులు - పాట.

విద్యావతి : వేరారె - రారె - నెచ్చెలులార - రారె,
ఉయ్యెల లూగెదము

(వేరారె)

చతురిక : జోడు, లేని, ఊగుటయేల.

విద్యావతి : వలవని పరిహాసమాడి,
కలత నిడుదురా

(వేరారె)

నిమ్మొన్న తమాను చిత్తమేలా.

చెలులు : మదిని ప్రియుక్ - తలచె - దేమొ.

విద్యావతి : చా.....లే

(వేరారె)

చతురిక - పాట.

ఈవని కెన గలదా ?

ఈ యిలపై కనగా

(ఈ)

పికముల్ - శుకముల్

ప్రేమన్ - కూయ,

పయోదముల్ - మెరయ

(ఈ)

కేళిన్, కేతుల్, క్రీడా, నేయ,
 సుమగత భ్రమరము, ఝంమ్మని పాడ,
 జాజీ - చంపా - మల్లి - సుగంధి,
 సాంప్రదీప్తి బెనుపా

(శుభ)

కళానిధి - పద్యం.

గీ. బాల్యముననుండి నీవు నా ప్రణయలతను
 అసదృశానురాగరస దోహదమొసంగి
 వెనిచి; సౌదర్యమనుకన్తి విసరివేయ
 నెంచెదవుగాని యెఱుంగవీ హృదయబాధ.

చతురిక - పాట.

ప్రియాలాపమనే - ప్రేమనినదమే,
 ప్రియతా వీనుల - కేదియరుదాయెగా,
 బ్రదుకు సర్వము - భరమాయెనుగా

(ప్రియా)

ప్రేమతాపమై - ప్రేమధనంబై,
 ప్రేమభోగమై - ప్రేమమెయ్యై,
 సకలముపల్పియై - సత్కృపబాయకొ,
 బ్రదుకు సర్వము - భరమాయెనుగా

(ప్రియా)

గొల్లలు - పాట.

గొట్టెకానే - గొల్లలంటే,
 గొప్పేటంటారా||—
 కాటువరాజు - కత్తి పుళ్ళతల్లి,

కన్నుల నూకారా॥

బీడు బీడు - మేపుకొని,

యేడనుంటేవీ॥

మాకోనార్ల - మాయాదవులు

మామే పెలుపులమో॥

బోయాలు - పాట.

త్తోరింటా - కొత్తదిగుంట,

మెత్తనబడితే - వత్తదితంటా,

అత్తామామ అనోళ్లకళ్ళూ,

ఆచేపోతేనా - నెప్పేదా॥ హాయి, హాయి,

రాకా పోకారనిరేపే,

కాకులు కులకుల - కూయనిమాపే,

తనోళ్లనూత్తే - తాపు తెగుల్లుసుమ్మా,

మనోళ్లకెనా - మరమమే అనుకొమ్మా

(అత్తో)

కాటడూ - పాట.

అమ్మ గంగమ్మ - మా - అమ్మ గంగమ్మా,

మమ్మ రచ్చించు - మో - అమ్మ గంగమ్మ

(అమ్మ)

గొల్లలము - పిల్లలము - కొడిచేము తల్లీ,

సల్లగా మామంద - సాపమో తల్లీ

(అమ్మ)

అగ్గిరా ముణ్ణిగా - ఆడలేను కొమ్మా,

నా గొడ్డ లేటేసి - నాకుతామ్మమ్మ

(అమ్మ)

కాటాడు - పాట.

రాసోరి సిన్నాది - నా - రాజై పోతేనా !

రాజురాజై యిద్దరము

రాజైమంతా - రగితేసిరామా

(రాసో)

తలకు జల్తారు - తలపాగ సుట్టి,

మొలకు బిల్లల - మొలతాడు గట్టి,

నూనూగుమీసం - నున్నంగదువ్వి,

అచ్చంగ నాయాలి - పయ్యావు నీవని,

ముచ్చటగా ఒక్క - ముద్దేసుకోనా

(రాసో)

విద్యావతి - చెలులు - పాట.

జయ హారతి - మాతా - లలితా,

శ్యామలగాత్రా - సాదర - నీపవ,

నాంతర, క్రీడా, లోలా

(జయ)

సుందర మణిమయ, శుభదవీణాధరి,

వందిత - స్వర్ణ - విహారి,

పావన సుకుమారి, హే

(పావన)

అభిమతదాయిని, అనఘభవానీ — అమరసతీ - కాళీ (జయ)

కళానిధి

అశ్వినీ భవతు తేతుమందురా,

మందిరేవసతు తే పుర్రుసు

రేవతిపతి కనిష్ఠ సేవయా,

కృత్తికాతనయ విక్రమోభవ.

కళానిధి

శ్లో. రక్తాకో రావణేభాతి.

కుంభకణ్ఠే - విభాతిభా

విభీషణే - లకాకో

రాభణో నవరావణ్య

విద్యావతి - పాట.

ధన్య - ధన్య - సైతి,
అన్య - మేల - జగతీ
భర్తృసేవసేయ,
భాగ్యమలరె - నోముదీరె
కాణమబ్బు లెల్లపోయె,
కనులపండువాయె,
(ధన్య) చంద్రోదయ మాయె,
పతిదేవునిడాయ,
(ధన్య) నే.....నీ.....వేళ (ధన్య)

కాటాడు - వాటి.

సిలకా - గోరంకల్లా - సుక్కల్లా పెండ్లల్లా,
సిక్కిడకుండు మసము, సక్కగా యెత్తుంటే
నువ్వు - సక్కాని సక్కా,
నానా - సుక్కకైన లెక్కా -
మన - కింకోళ్ళ లెక్కా అంత.

విద్యావతి - పద్మం.

సీ. అనురూప కులశీల ఘనుని నెమ్మదిఁ గోరి,
అథమవంశజుని యిల్లాలనైతి,
వేదశాస్త్ర రహస్య విదునకువ్విఘ్నలూరి,
పరమ మూర్ఖుని ధర్మ పత్నినైతి,
నవరస రసికతా నాయకునాశించి
యింతటి చలచిత్తు నింతి నైతి,
వరకవీశ్వరపూజ్య చరణునివాంఛించి
వదరులాడెడువాని భార్యనైతి.

శ్రీ. తానొకటి తలంపఁ దలంచు దైవమొకటి,
 ఏమిసేయుదు నింక నే నెందుజొత్తు,
 అకట ! నా జీవితము సవ్యులయ్యెనేడు,
 విధి విలాసము నరికట్టు బుధులుగలరె.

విద్యావతి - పాట.

హే - భవానీ - పావనీ—, జీవితాశ - వృధాప్రయాస,
 సేవా ప్రపూజా - కీ - ఫలంబ (హే) మోవలేనీ - జీవితపాద,
 నీమదికొ కృప యేమాయె (హే) సేవాధీనా-శ్రీ-నిధాన (హే)
 మార్చితే - లలాటశేఖా (హే)

విద్యావతి - పద్యం.

ఉ. నీదయచేత కోరినమనీషి వరింతు నటంచు నమ్మి యా,
 వేదనలేక యీ తనువుఁబెంచి చరించితి నిన్ని నాళ్లు నీ
 యాదరమిప్పు డస్యగతియై వెలివాఁతును గాన, నీ హృదా,
 మోదము లేని యీ తనువు మోయను ! గైకొను మస్మదాయువుల్.

కాళిదాస - తాగమాలిక.

కా శీ స్త వ ము లే క స్తో త్ర ము.

శ్లో. మాణిక్యవీణా ముపలాలయంతీం,
 మదాలసాం మంజుల వాగ్విలాసాం,
 మహేంద్ర నీల ద్యుతి - కోమలాంగీం,
 మాతంగకన్యాం, మనసా - స్మరామి.

శ్లో. చతుర్జతే చంద్ర కళావతంసే,
కుచోన్నతే కుంకుమ - రాగశోణే,
పుండ్రేక్షు పాశాంకుశ పుష్పబాణ
హస్తే, నమస్తే జగదేక మాతః.

శ్లో. మాతా మరకతశ్యామా,
మాతంగీ మదశాలినీ,
కుర్యాత్కటాక్షం కల్యాణీ,
కదంబ వనవాసినీ.

శ్లో. జయ మాతంగతనయే
జయ నీలాత్పలద్యుతే
జయ సంగీత రసికే
జయ-లీలా శుక-ప్రియే.

1. మ॥ గురు శాపమునజేసి ఈ కరణి నీకుఁ బ్రహ్మరక్షసుని దిరుగన్దలెనె?
యెన్ని శాస్త్రములు ప్రీతి నేర్చినఁ గానిలొ
నెరుకన్గొల్పడి యైనదేమా! యటు పోయెఁ తమ్ము
నీపూర్వభాస్వరవిప్రాకృతి బాల్చి నిల్వమిట వత్స నావచోవాప్తిచే.

2. చతురం తురగం పరినర్తయతః

పథిపార జనాన్ పరిమర్దయతః
సహితే భుజభాగ్యభవో విభవో
భగనీభాగ్య భవో విభవః

3. మహారాజ శ్రీమన్ జగతి యశసా తే ధవళితే
పయఃపారానారాం పరమపురుషోయంమృగతే ।
కపర్దీ కైలాసం కరివరభామం కులిశభృత్
కళానాథం రాహుః ॥ మలభువనో హంసమధునా ॥

4. నీరక్షితే గృహత్వా నిఖిలభాగ్యతర్యాతి నారీకజన్మా
తక్రం ధృత్వాను సర్వాః కురి జలనిధీంశ్చక్రపాణిర్ముకుందః ।

సర్వానుత్తుజ్జ్వలైలాన్ దహతి పశుపతిః ఘోరనేత్రేణపశ్యన్
వ్యాప్తోత్పత్తిర్మృతాన్తా త్రజగతి స్థపతే భోజరాజక్షతీన్ ॥

5. విద్యద్రాజశేఖామణే తులయితం ధాతా త్వదీయంయశః

కైలాసం చ విరీక్ష్య తత్ర లఘుతాం నిక్షుప్తవాన్ పూర్తియే :
ఉత్పాదం తదుపయ్యమాసహచరం తస్మాద్ని గంగాజలం
తస్యాన్తే ఫణిపుంగవం తదుపరి స్ఫురం మధాదీధితిమ్ ॥

6. స్వర్గాద్దోషాల కుత్ర ప్రజసి సురమునే భూతలే కామధేనో
ర్వత్సస్యానేను కామస్త్రిణచఆసుమధునా ముగ్ధ మగ్ధంస తస్యాః ।
శ్రుత్వా శ్రీభోజరాజప్రచురవితరణం వ్రీడశుష్కస్తనీ నా
వ్యర్థోహి స్యాత్ ప్రయాస స్తదపి తదరభిశ్చర్వితం సర్వమూర్వావ్యమ్ ॥

7. శివశిరసి శిరాంసి యాణి రేజుః

శివ శివ తాని లుతంతి గృహ్రపాదైః
అయి ఖలు విషమః పురా కృతానాం
భవతి హి జంతుషు కర్మణాం విపాకః ॥

8. అద్య ధారా నిరాధారా నిరాలంబా సరస్వతి ।

పండితాః ఖండితాః సర్వే భోజరాజే దివంగతాః ॥

9. అద్య ధారా సదాధారా సదాలంబా సరస్వతి ।

పండితా మండితాత్ప్రే భోజరాజే భువంగతేః ॥

ప ॥ సరసశృంగార జీవితాస్థానమైన

నీ స్వరూపము కల్పిన జేసి జగతి ।

ధన్యుడయ్యెను నేటికి తమ్మి చూలి

నాత్రసీంభర్యసీరు వేశ్యలరామ ॥

భోజకాళదాప

భోజకాళదాప కవియూర.

KRISHNAVENI

IN flame of Life

*gaya's
Coming
Attraction*

IN TELUGU

జ్వలన జ్యోతి

